

İhlasın; "kuvvet", "nokta-i istinad" ve "kerametli bir vesile-i makasid" olmasını açar mısınız?

İhlasın kerameti; Allah razı olduğu samimi kullarını bazen âdetini bozarak harikulade şeylere mazhar edebilir. Mesela, kalbi safi ve halis olan birisinin besmele çekerek nehri yürüyerek geçmesi ihlasın bir kerameti olarak değerlendirilebilir.

"Üçüncüsü: Dağda, üç ay, bana ve misafirlerime bir kıyye tereyağı, hergün ekmele beraber yemek şartıyla, kâfi geldi. Hattâ, Süleyman isminde mübarek bir misafirim vardı. Benim ekmeğim de ve onun ekmeği de bitiyordu. Çarşamba günüydü, dedim ona: 'Git, ekmele getir.' İki saat, her tarafımızda kimse yok ki oradan ekmele alınsın. 'Cuma gecesini senin yanında bu dağda beraber dua etmek arzu ediyorum.' dedi. Ben de dedim: 'Tevekkelnâ alâllah, kal.'"

"Sonra, hiç münasebeti olmadığı halde ve bir bahane yokken, ikimiz yürüye yürüye bir dağın tepesine çıktık. İbrikte bir parça su vardı. Bir parça şekerle çayımız vardı. Dedim: 'Kardeşim, bir parça çay yap.'"

"O ona başladı. Ben de derin bir dereye bakar bir katran ağacı altında oturdum. Müteessifâne şöyle düşündüm ki: Küflenmiş bir parça ekmeğimiz var; bu akşam ancak ikimize yeter. İki gün nasıl yapacağız ve bu sâfi-kalb adama ne diyeceğim diye düşünmedeyken, birden bire başım çevrilir gibi başımı çevirdim. Gördüm ki, koca bir ekmele, katran ağacının üstünde, dalları içinde bize bakıyor. Dedim: 'Süleyman, müjde! Cenâb-ı Hak bize rızık verdi.'"

"O ekmeği aldık; bakıyoruz ki, kuşlar ve hayvânât-ı vahşiye, hiçbiri ilişmemiş. Yirmi otuz gündür hiçbir insan o tepeye çıkmamıştı. O ekmele ikimize iki gün kâfi geldi. Biz yerken, bitmek üzereyken, dört sene sadık bir siddîkim olan müstakim Süleyman, ekmele aşağıdan çıkageldi."(1)

İhlasın kuvvet olması: Allah razı olduğu samimi kullarına sonsuz irade ve kudreti ile yardım etmesidir. Nice samimi kullar var ki normalde bir insanın yapamayacağı şeyleri yapar, kaldıramayacağı yükleri kaldırır. Bu başarının arkasında ihlas sonsuz kudret ilişkisi vardır. Seyit Onbaşının, tek başına bir kişinin kaldırması

---

mümkün olmayan top mermisinin kaldırıp namluya sürmesi bir ihlas kuvvetidir.

İhlasın nokta-i istinat olması: *İstinat*, bir şeye dayanmak, bir şeye yaslanmak, bir şeyden yardım görmek anlamlarına gelir. Mümin bir kulun en büyük dayanağı, en sağlam dayanma noktası ihlas ve samimiyetidir. İhlas olmadı mı mümin rüzgarın önünde boş ve dayanaksız bir kuru yaprak gibi olur. Bu yüzden müminin en büyük dayanma noktası ihlas, yani samimiyet, yani sadece ve sadece Allah'ın rızasına kilitlenmesidir.

(1) bk. [Mektubat, On Altıncı Mektup.](#)